

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΙΟΧΟΣ

Η ΛΥΚΟΠΑΓΙΔΑ

2019

Ο Βαγγέλης Παπαδιόχος γεννήθηκε το 1986 και κατάγεται από το Αλιβέρι Ευβοίας. Σπούδασε οικονομικά (ΕΚΠΑ), δημόσια διοίκηση (ΕΣΔΔΑ) και σκηνοθεσία κινηματογράφου (ΙΕΚ ΑΚΜΗ). Εξέδωσε τις συλλογές διηγημάτων “Λαθρεπιβάτες” (εκδ. Οσελότος, 2018) και “Σκοτεινά δωμάτια” (εκδ. Συμπαντικές διαδρομές, 2019). Εργάζεται ως δημόσιος υπάλληλος.

Τηλέφωνο: 6906702744

email: vaggpap86@gmail.com

Το έργο αυτό διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY_NC_ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντρέας

Σοφία

Δέσποινα

Μιχάλης

Εντίν

Ένας κομπάρσος

(Όλοι μεταξύ 30-35 ετών)

ΧΩΡΟΙ

Σπίτι Αντρέα - Σοφίας

Σκηνή θεάτρου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας ηθοποιός προοδευτικών αντιλήψεων ετοιμάζεται να υποδυθεί ένα πυρηνάρχη μιας ακροδεξιάς οργάνωσης σε ένα καταγγελτικό για τον ρατσισμό και την ξενοφοβία θεατρικό έργο. Ξαφνικά, ενώ εκείνος βρίσκεται σε πρόβα, μια ομάδα ξένων κουκουλοφόρων εισβάλλει στο σπίτι του και ληστεύει και βιάζει τη γυναίκα του. Έκτοτε, ο ρόλος του αρχίζει σιγά σιγά να τον καταλαμβάνει.

ΣΚΗΝΗ 1

Σκηνή θεάτρου

(Ένας εύσωμος φαλακρός άνδρας - Αντρέας - ντυμένος με μαύρη αθλητική περιβολή, κάθεται άνετα σ' ένα παγκάκι και καπνίζει κοιτώντας πότε πότε το κινητό του. Μετά από λίγο, εμφανίζεται δίπλα του ένας μελαψός πωλητής - Εντίν - κρατώντας διάφορα μικροαντικείμενα και ο Αντρέας τον κοιτά αυστηρά. Ο Εντίν επιχειρεί να του δείξει κάποια από τα πράγματα του κι ο Αντρέας σηκώνεται απ' το παγκάκι.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Δυνατά.) Τι θες ρε; Τι 'ναι αυτά τα σκατά που κουβαλάς;

(Ο Εντίν κάνει δυο βήματα πίσω δείχνοντας τρομαγμένος.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε μου λες... Επειδή, δηλαδή, σούφρωσες ό,τι σαβούρα βρήκες από 'κανα κωφάλαλο και βούτηξες λουλούδια απ' τα νεκροταφεία πρέπει να σε πληρώσω κι από πάνω, ρε; (Πιο δυνατά και χειρονομώντας απειλητικά.) Αυτά τα λουλούδια θα μπορούσαν να 'ναι απ' τον τάφο του πατέρα μου, ρε! Τ' ακούς;

(Ο Εντίν οπισθοχωρεί και απομακρύνεται βιαστικά. Ο Αντρέας συνεχίζει να κοιτάζει όρθιος προς το μέρος του.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Δυνατά.) Ήρθα 'γω να κλέψω τον τάφο του πατέρα σου ρε μαλακισμένο;

(Ο Αντρέας κάθεται στο παγκάκι, πετάει το αποσιγάρο και το λιώνει νευρικά με το πόδι. Δίπλα του εμφανίζεται, τότε, ένας λεπτοκαμωμένος, κοντοκουρεμένος άντρας με λιγότερο casual περιβολή - Μιχάλης.).

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Χαμογελώντας.) Τι έγινε ρε μαλάκα; Γιατί τόσα νεύρα πρωί πρωί; Κάνεις προθέρμανση για το αυριανό ντέρμπι...;

(Ο Μιχάλης κάθεται δίπλα του και βάζει ένα τσιγάρο στο στόμα του. Ο Αντρέας τον κοιτά αυστηρά.).

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έχεις φωτιά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Του δίνει φωτιά.) Πρώτον, άργησες ένα γαμημένο τέταρτο...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σόρρυ ρε μάγκα, αλλά ξέρεις... Μας έχει σπάσει ο άλλος τ' αρχίδια να

μαζεύουμε κλήσεις μπας και τσιμπήσει καμιά προαγωγή τώρα με τις κρίσεις, να πούμε και /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και δεύτερον, πού το είδες το ντέρμπι αφού θα τους ξεκωλιάσουμε πατόκορφα...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Χαμογελώντας.) Αυτό να λέγεται!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λοιπόν, για λέγε... Πού και πότε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Κατά τις 11.30 θα σκάσουν μύτη στα Προπύλαια. Θα μαζευτούν πιο πολλοί αυτή τη φορά.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πόσοι;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου πω... Λένε για πάνω από τρία χιλιάδικα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, μαλακίες... Η πορεία;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Η συνηθισμένη. Ντάξει, το σχέδιο είναι άμα προχωρήσουν προς τα πάνω, Μεσογείων και πέρα, ορμάμε και τους κόβουμε.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Κι άμα πάνε, δηλαδή, απ' την αντίθετη τους κοιτάτε και μαλακιζόσαστε σαν την άλλη φορά...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έλα ρε μάγκα... Αφού τα ξέρεις, τι να λέμε τώρα... Έχουνε χεστεί πάνω τους στη κυβέρνηση μετά τα τελευταία με τα δακρυγόνα στους συνταξιούχους, να πούμε. Ε κι ύστερα, τα ξέρεις τα παπαγαλάκια... Η αστυνομία τα 'κανε πλακάκια, ίδιο μαγαζί και τα ρέστα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Κατάλαβα μαλάκες... Πάλι μόνοι μας πρέπει να βγούμε μπροστά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σε μένα το λες μωρέ... Να σου πω... Ο δικός μου θα είναι οκεί τελικά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι ρε, τα 'παμε! Τι ανησυχείς; Αφού έχει εγγυηθεί ο μεγάλος.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Είναι και γαμώ τα παιδιά ρε πούστη μου! Δύσκολα βρίσκεις έναν τέτοιο. Άμα τα τσουτσέκια τον σουτάρουνε σαν τον Σπύρο...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χαλάρωσε ρε μαλάκα... Ότι κάνανε κάνανε. Τι στον πούτσο... Τη μισή αστυνομία θα διώξουνε; Ο μεγάλος μίλησε. Άμα αγαπάτε τα παιδάκια σας, μην

πειράξετε ούτε τσουλούφι δικού μας. Έτσι τους είπε. Σταράτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ω, έλα ρε φίλε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Το 'χουν πάρει το μήνυμα. Για αυτό μην κωλώνεις. Λοιπόν, λέω στους δικούς μου να είναι έτοιμοι δώδεκα παρά στη Μπενάκη και με ενημερώνεις, οκέι;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι ρε, έγινε. Απλά, ξέρεις... Να 'μαι σε φάση να μιλήσω πρώτα. Μην καρφωθούμε κιόλας...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι και πρόσεχε μαλάκα από που θα πάρεις, ε... Τελευταία, ακούω, σας χώνουνε κοριούς και στις κωλοτροπίδες...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σιγά ρε μαλάκα, πού είμαστε, να πούμε... Εγώ, βέβαια, καλού κακού... (Βγάζει απ' την τσέπη του ένα παλιό κινητό τηλέφωνο και του το δείχνει.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γαμάτο! Από Πακιστανό το τσίμπησες;

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Χαμογελώντας.) Απ' αυτόν που γαμάει την αδερφούλα σου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Χαμογελώντας.) Τη μανούλα σου ρε πούστη!

(Ο Μιχάλης πετάει το τσιγάρο του, σηκώνεται απ' το παγκάκι, κάνει νεύμα χαιρετισμού και απομακρύνεται. Ο Αντρέας βγάζει το κινητό του, πληκτρολογεί και το ακουμπά στ' αντί του.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εγώ είμαι. Όλα οκέι.

(Βάζει το κινητό στην τσέπη του και σηκώνεται απ' το παγκάκι. Ένας μελαμψός μετανάστης περνάει από μπροστά του μιλώντας στο κινητό- Σωτήρης. Ο Αντρέας τον κοιτά με μίσος, πετά κάτω το αποτσίγαρο και το πατά νευρικά. Ύστερα, βγάζει την τεχνητή κοιλιά του και την ψεύτικη καράφλα απ' το κεφάλι του φανερώνοντας τα μακριά μαλλιά του. Στη σκηνή μπαίνουν ο Μιχάλης, ο Σωτήρης και η Δέσποινα.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πως το βλέπετε; Δέσποινα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Νομίζω ότι πάει καλά ως τώρα. Ας το ολοκληρώσουμε μια φορά και το ξαναβλέπουμε συνολικά.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέι, ναι, θα το δούμε. Εντίν τι λες;

ΕΝΤΙΝ: Κοίτα, σε γενικές γραμμές, καλό μου φάνηκε. Απλά, πιστεύω ότι θα

μπορούσαμε να βελτιώσουμε λίγο την κινησιολογία. Αλλά, αυτό το βλέπουμε σε δεύτερο χρόνο.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέι, συμφωνώ κι εγώ.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ωραία. Οπότε, πάμε επόμενη σκηνή σπίτι!

(Οι υπόλοιποι γνέφουν καταφατικά και τα φώτα σβήνουν.).

ΣΚΗΝΗ 2

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Τα φώτα ανάβουν. Η Σοφία κάθεται κουλουριασμένη στη γωνία του καναπέ και καπνίζει χαζεύοντας την κλειστή τηλεόραση. Δείχνει απαθής και ανέκφραστη.)

Ο Αντρέας μπαίνει στο σπίτι χωρίς αρχικά να την κοιτάξει και αφήνει το παλτό του στον καλόγερο. Η Σοφία δείχνει να μην τον έχει προσέξει. Ο Αντρέας την κοιτάζει με έκπληξη.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! Τι κάνεις εκεί; Καπνίζεις;

ΣΟΦΙΑ: *(Σπεύδει να σβήσει το τσιγάρο στο τασάκι.)* Ναι, δεν ξέρω... Κάτι μ' έπιασε ξαφνικά και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Την πλησιάζει και κάθεται δίπλα της.)* Εντάξει, δεν έγινε κάτι. Απλά είχα να σε δω απ' τη σχολή να καπνίζεις.

ΣΟΦΙΑ: Ναι... Έτσι μου 'ρθε. Είδα το πακέτο και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της χαϊδεύει τα μαλλιά και της σηκώνει το κεφάλι υποχρεώνοντας την να τον κοιτάξει.)* Όλα καλά;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, καλά... Απλά, είμαι λίγο κουρασμένη.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πολυ δουλειά, ε;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, έπρεπε να πεταχτώ και σε 'κείνη την εταιρεία στην Ελευσίνα που τους κρατάω τα βιβλία και... Τέλος πάντων, πως πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά... Νομίζω καλά, σε πρώτη φάση. Έχουμε αρχίσει να βρίσκουμε ρυθμό. Αυτός ο Εντίν, ο Σύριος που έφερε ο Μιχάλης, φαίνεται καλή περίπτωση. Μένει χρόνια εδώ, μιλάει πολύ καλά ελληνικά. Απ' ότι κατάλαβα, αυτός κι ο Μιχάλης, ξέρεις... *(Χαμογελάει.)*

(Η Σοφία ξεροβήχει δυνατά και παρατεταμένα.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έπαθες τώρα; *(Της χτυπά ελαφρά την πλάτη.)* Έλα, καλά είσαι;

ΣΟΦΙΑ: Καλά είμαι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι σ' έπιασε ρε παιδί μου τώρα; Πόσο έχεις καπνίσει, μου λες;

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει, καλά είμαι.

(Η Σοφία σταματά να βήχει και κάνει να ανάψει κι άλλο τσιγάρο. Ο Αντρέας της τραβά το πακέτο απ' το χέρι).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα τώρα, αρκετά! Δεν είσαι συνηθισμένη.

(Η Σοφία του αρπάζει το πακέτο δείχνοντας θυμωμένη).

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει είμαι!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! *(Πιο δυνατά.)* Σοφία! Έγινε κάτι;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, απλά... σε περίμενα μετά τη δουλειά. Περίμενα να έρθεις.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Με περίμενες; Κάτσε ρε Σοφία... Δεν είπαμε χθες ότι θα 'χουμε πρόβες μέχρι αργά;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, συγγνώμη. Έχεις δίκιο. Μου το 'χες πει.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρέπει να ξεκουραστείς. Δουλεύεις πολύ τελευταία. *(Την φιλάει στο μέτωπο και σηκώνεται.)* Θα παραγγείλω φαγητό. Θέλεις τίποτα;

ΣΟΦΙΑ: Δεν έχω όρεξη.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έχεις φάει;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, νόμιζα ότι θα ερχόσουν και...

(Η Σοφία αρχίζει να ξεροβήχει δυνατά κι ο Αντρέας την πλησιάζει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα Σοφία! Αρκετά με το τσιγάρο, δε νομίζεις;

(Κάνει να πάρει το πακέτο και το σταχτοδοχείο, αλλά η Σοφία προλαβαίνει να τα αρπάξει και σηκώνεται βιαστικά από τη θέση της. Αμέσως μετά, τον κοιτά πλαγίως και αφήνει το σταχτοδοχείο και το πακέτο στο τραπέζι μπροστά του. Ο Αντρέας της κρατά τον καρπό.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μη μου πεις ότι ζηλεύεις πάλι τη Δέσποινα...

ΣΟΦΙΑ: *(Τραβιέται απότομα.)* Πού κολλάει αυτό τώρα; Σου είπα. Απλά είμαι κουρασμένη. Πάω να ξαπλώσω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Από τώρα;

ΣΟΦΙΑ: Είμαι πολύ κουρασμένη.

(Απομακρύνεται χωρίς να τον κοιτάξει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέι... Εγώ θα παραγγείλω και θα κάτσω λίγο...

(Την παρατηρεί να απομακρύνεται δείχνοντας αμήχανος. Έπειτα κάθεται, κοιτά το τασάκι και σβήνει ένα αποσίγαρο. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 3

Σκηνή θεάτρου

(Η Δέσποινα είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι και μιλά χαμηλόφωνα στο κινητό. Στην είσοδο του δωματίου εμφανίζεται ο Αντρέας, με την περιβολή της πρώτης σκηνής.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Κρατώντας κολλημένο το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλάω τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα! Είναι επείγον. Χριστίνα είπα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Καλά έρχομαι τώρα! Έλα, τίποτα μωρέ ο αδερφός μου γκαρίζει πάλι... Και για πες λοιπόν... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πού ήσουνα χθες επτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Βασικά, με ποιον ήσουνα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι λες τώρα ρε Μπάμπη; Και τι ζόρι τραβάς δηλαδή με ποιον ήμουν;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σας είδανε Χριστίνα! *(Την πλησιάζει και της κρατά το κεφάλι φωνάζοντας στο αυτί της.)* Σας πήραν πρέφα Χριστινάκι!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Τραβιέται πίσω.)* Παράτα με, ρε Μπάμπη! Δε φταίω εγώ! Αυτός ήρθε και μου κόλλαγε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ήρθε από μόνος του, ε...; Βρήκε αυτό το μυγόχεσμα τ' αρχίδια και στην

έπεσε...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Υπάρχουν και κάποιοι που δε ζητιανεύουν γκόμενες απ' την αδερφή τους ξέρεις...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λοιπόν, του το λες εσύ ή του το σφυράμε εμείς;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Να του πω τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έτσι μπράβο! Αυτό λέω κι εγώ. Καλύτερα να του το πεις εσύ. Κι αυτός το ίδιο θα προτιμούσε, πίστεψε με...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: (Δυνατά.) Να του πω τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Την αρπάζει απ' τα μαλλιά.) Καταλαβαίνεις τη θέση μου ρε μαλακισμένο ή κοιμάσαι όρθια; Νομίζεις ότι μπορείς να κάνεις ότι σου καυλώσει; Τράβα πηδήξου μ' όποιον θέλεις, αλλά, όχι μ' αυτά τα μυγοχέσματα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: (Τραβιέται πίσω.) Άντε και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρόσεχε Χριστίνα! Πέθανε ο γέρος κι έχεις ξεσαλώσει τελείως... Εγώ δεν είμαι μαμά όμως! (Πιο δυνατά.) Εγώ δεν είμαι μανούλα Χριστινάκι! Μη σε ξαναπιάσω με τον μαυροτσούκαλο! Τ' ακούς; Και να ντύνεσαι καλύτερα!

(Ο Αντρέας προχωρά προς τα έξω και η Δέσποινα σηκώνεται πάνω και σηκώνει επιδεικτικά την μπλούζα της. Αμέσως μετά, ο Αντρέας βγάζει την ψεύτικη καράφλα και την "κοιλιά". Μπαίνουν στη σκηνή ο Μιχάλης και ο Εντίν.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Ξύνοντας το κεφάλι του.) Με πιάνει φαγούρα μ' αυτή τη μαλακία! Λοιπόν, πώς το είδατε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εμένα πάντως με τρόμαξες σε μια φάση!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Κι εμένα φίλε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εντίν;

ΕΝΤΙΝ: Κοίτα, γενικά καλό είναι. Απλά, επειδή το κείμενο έχει ήδη αρκετή ένταση, θα πρότεινα να το δοκιμάσουμε και σε πιο ήπιους τόνους να δούμε πως θα πάει.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέι, ας το ξαναπάμε τώρα που το 'χουμε.

(Οι υπόλοιποι γνέφουν καταφατικά κι ο Αντρέας βάζει την κοιλιά και την καράφλα. Τα φώτα σβήνουν.).

ΣΚΗΝΗ 4

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία είναι καθισμένοι στο τραπέζι. Ο Αντρέας τρώει με όρεξη, ενώ η Σοφία απλά σκαλίζει το φαγητό της.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν σ' αρέσει;

ΣΟΦΙΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Το φαγητό δεν σ' αρέσει;

ΣΟΦΙΑ: Καλό είναι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τότε γιατί δεν τρως; Δεν πεινάς;

ΣΟΦΙΑ: Όχι ιδιαίτερα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έφαγες στο γραφείο;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, κάτι τσίμπησα. (Αφήνει απότομα το πιρούνι και φέρνει ένα ποτήρι νερό κοντά στο στόμα της) Πώς πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά πάνε. Τώρα που το λες, θυμήθηκα αυτό που μου 'χες πει στην αρχή, όταν το 'χες διαβάσει. Που σου 'χε φανεί ο κεντρικός χαρακτήρας υπερβολικά κακός, με κίνδυνο να βγει γκροτέσκος. Το θυμάσαι;

ΣΟΦΙΑ: (Αφήνει απότομα το ποτήρι κάτω) Όχι, δεν... δεν το θυμάμαι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ότι σου φάνηκε πιο καταγγελτικό απ' ότι πρέπει, ας πούμε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν το θυμάμαι, έχει περάσει καιρός.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, 'ντάξει, δεν πειράζει. Μην σε πρήζω με τα δικά μου. Εξάλλου, αφού ακολουθούμε ήδη αυτή τη γραμμή, καλύτερα να μην το αλλάξουμε τώρα. Να σου πω... Κανονίσαμε με τα παιδιά να βγούμε αύριο στο γνωστό. Έτσι, χαλαρά ξέρεις... Θα φέρουν κι αυτοί τους δικούς τους... Τι λες;

ΣΟΦΙΑ: Δεν ξέρω... Δεν έχω και πολλή διάθεση για έξω τώρα τελευταία.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα ρε παιδί μου, έχουμε κλειστεί πολύ. Έχω μπλέξει κι εγώ με τις πρόβες. Έχεις κι πιεστεί κι εσύ με τη δουλειά. Καλό θα μας κάνει.

ΣΟΦΙΑ: Δεν ξέρω Αντρέα. Δεν έχω πολλή διάθεση... Εσύ πήγαινε. Δεν θέλω να σας το χαλάσω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν θέλεις αλλά...

ΣΟΦΙΑ: Συγγνώμη.

(Η Σοφία αρχίζει να σιγοκλαίει κι ο Αντρέας την πλησιάζει ξαφνιασμένος και την αγκαλιάζει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έγινε τώρα; Τι έπαθες;

ΣΟΦΙΑ: Τίποτα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της σηκώνει το κεφάλι υποχρεώνοντας την να τον κοιτάξει.)* Σοφία! Τι έχεις; Έγινε κάτι στη δουλειά;

ΣΟΦΙΑ: Δεν πήγα... Δεν πήγα σήμερα στη δουλειά.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έγινε; Σε απέλυσαν;

ΣΟΦΙΑ: *(Χαμηλώνει το κεφάλι της και τραβιέται προς τα πίσω.)* Πάω να κάνω ένα μπάνιο.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πάλι; Όταν ήρθα δεν έβγαινες απ' το μπάνιο; Και χθες, στο κρεβάτι... Όταν σε αγκάλιασα πετάχτηκες πάνω, έτρεξες στο μπάνιο κι έμεινες εκεί κάνα σαραντάλεπτο. Τώρα τι; Πάλι περίοδο έχεις;

ΣΟΦΙΑ: *(Αρχίζει να κλαίει.)* Χθες... χθες σε περίμενα, αλλά... αλλά, δε φταίω εγώ, συγγνώμη, δεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! Σοφία! Κοίταξε με! Τι έγινε χθες;

ΣΟΦΙΑ: Δεν... δεν ξέρω γιατί... γιατί... Δεν... δεν ξέρω, γιατί... Γιατί... γιατί έπρεπε να συμβεί αυτό σ' εμένα;

(Πέφτει στην αγκαλιά του κλαίγοντας κι αυτός της χαϊδεύει αμήχανος τα μαλλιά.)

ΣΚΗΝΗ 5

Σκηνή θεάτρου

(Ο Εντίν με τον Μιχάλη κάθονται σε μια γωνιά και συζητούν καπνίζοντας. Η Δέσποινα έχει το κινητό στο αυτί της.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι έγινε ρε Δέσποινα; Δεν απαντάει πάλι;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Όχι. Κάτι θα του 'τυχε.

ΕΝΤΙΝ: Τι να κάνουμε τώρα; Να τον περιμένουμε ή να προβάρουμε τίποτα μεταξύ μας;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Ας περιμένουμε κάνα πεντάλεπτο κι αν δεν έρθει...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Περίεργο πάντως... Δεν έχει ξανααργήσει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Κάτι έκτακτο θα του 'τυχε, δεν μπορεί.... Αυτός πάντα ειδοποιεί. Είναι πολύ τυπικός σ' αυτά.

ΕΝΤΙΝ: *(Ανασηκώνοντας τους ώμους του.)* Εσείς τον ξέρετε καλύτερα...

(Ο Αντρέας καταφθάνει λαχανιάζοντας.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γεια σας παιδιά, σόρρυ για την καθυστέρηση!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Όλα καλά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ναι, όλα καλά. Απλά έφαγε σκάλωμα τ' αμάξι μωρέ... Είχε κολλήσει η μίζα κι έτρεχα. Δεν είχα και κάρτα να σας πάρω...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δεν πειράζει. Δεν έχουμε αρχίσει ακόμα, σε περιμέναμε.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέι, έτοιμος είμαι 'γω. Βάζω τα προπς και ξεκινάμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ωραία, θέλετε να ξαναπάτε μία τη σκηνή με τη Δέσποινα πρώτα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Βάζοντας την κοιλιά και την καράφλα.)* Ναι, πάμε μία αυτή και συνεχίζουμε με τη σκηνή του καφέ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Οκέι.

(Η Δέσποινα παίρνει θέση ξαπλώνοντας στο κρεβάτι με το κινητό στο αυτί και κάνει ότι μιλάει, ενώ ο Αντρέας στέκεται στην είσοδο του δωματίου.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Κρατώντας κολλημένο το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλάω τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα! Είναι επείγον. Χριστίνα είπα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Καλά έρχομαι τώρα! Έλα, τίποτα μωρέ ο αδερφός μου γκαρίζει πάλι... Και για πες λοιπόν... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πού ήσουν χθες επτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

(Ο Αντρέας ετοιμάζεται να μιλήσει και ξαφνικά σκύβει και πιάνει το μέτωπό του.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε; Θες κείμενο να κάνεις ένα refresh;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Όχι, όχι, 'νταξει, τα θυμάμαι τα λόγια. Πάμε πάλι όπως είμαστε.

(Παίρνουν και πάλι τις αρχικές τους θέσεις.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Κρατώντας κολλημένο το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλάω τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα! Είναι επείγον. Χριστίνα είπα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Καλά έρχομαι τώρα! Έλα, τίποτα μωρέ ο αδερφός μου γκαρίζει πάλι... Και για πες λοιπόν... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πού ήσουν χθες επτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Βασικά, με ποιον ήσουν;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι λες τώρα ρε Μπάμπη; Και τι ζόρι τραβάς δηλαδή με ποιον ήμουν;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σας είδανε Χριστίνα! *(Την πλησιάζει και της κρατά το κεφάλι φωνάζοντας στο αυτί της.)* Σας πήραν πρέφα Χριστινάκι!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Τραβιέται πίσω.)* Παράτα με, ρε Μπάμπη! Δε φταίω εγώ! Αυτός ήρθε και μου κόλλαγε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ήρθε από μόνος του, ε...; Βρήκε αυτό το μυγόχεσμα τα...

(Στέκεται και πάλι ακίνητος πιάνοντας το μέτωπό του.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα; Τι έπαθες; Είσαι καλά; Έχεις πονοκέφαλο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Όχι καλά είμαι, απλά...

(Ο Αντρέας κάθεται σε μια γωνιά δείχνοντας σκεφτικός.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Θέλεις να πάω να σου πάρω κάτι απ' το φαρμακείο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Παίρνει μια βαθιά ανάσα και σηκώνεται.)* Σόρρυ παιδιά, δεν... δεν θα μπορέσω σήμερα. Αισθάνομαι κάπως... Καλύτερα να φύγω. Σόρρυ που σας καθυστέρησα.

(Η Δέσποινα, ο Μιχάλης κι ο Εντίν κοιτιούνται αμήχανοι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εντάξει, δεν πειράζει. Πήγαινε σπίτι να ξεκουραστείς και τα λέμε. Εμείς θα συνεχίσουμε με τα δικά μας. Αν είσαι καλύτερα, το βράδυ πέρνα απ' το μπαρ.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μπα, σόρρυ, είχα υποσχεθεί στη Σοφία ότι θα βγαίναμε μαζί και...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Α οκέι... Οπότε τα λέμε από Δευτέρα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έγινε παιδιά. Τα λέμε!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Γεια σου Αντρέα!

(Χαιρετιούνται με νεύματα και φεύγει βιαστικά.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Είναι άρρωστος;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δεν ξέρω, δεν μου είπε κάτι. Μπορεί να έχει τίποτα προβλήματα στο σπίτι.

Η γυναίκα του, ξέρεις, είναι λίγο με τις ώρες της και...

ΕΝΤΙΝ: Καλά, δεν μπορούσε να πάρει ένα τηλέφωνο να ξέρουμε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τέλος πάντων, πάμε εμείς να κάνουμε τα δικά μας;

(Ο Εντίν με τη Δέσποινα γνέφουν καταφατικά.)

ΣΚΗΝΗ 6

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία είναι καθισμένοι στον καναπέ και χαζεύουν τηλεόραση. Ο Αντρέας γυρνά ξαφνικά και την κοιτάζει επίμονα.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πεινάς καθόλου; Θέλεις να παραγγείλω τίποτα;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, ευχαριστώ, δεν πεινάω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρέπει να τρως όμως. Θεσ να σου φτιάξω κάνα τoστ;

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει είμαι. Αν πεινάσω θα φτιάξω κάτι μόνη μου.

(Παραμένουν για λίγο βουβοί κι έπειτα ο Αντρέας τρίβει νευρικά το μέτωπό του και σφίγγει χτυπά τα δάχτυλά του στο μπράτσο του καναπέ.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εντάξει, όλα εντάξει είναι. Οι εξετάσεις είναι καλές, οπότε... (Γυρνά και την κοιτάζει.) Αλλά, έπρεπε να μου το πεις ρε γαμώτο! Έπρεπε να μου το πεις απ' την αρχή!

(Η Σοφία σκύβει το κεφάλι βαριανασαίνοντας.).

ΣΟΦΙΑ: Δεν θέλω να το συζητήσουμε άλλο.

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Της κρατά τα χέρια.) Σοφία, πρέπει να προσπαθήσεις! Πρέπει να προσπαθήσεις να θυμηθείς κάτι... Κάποια λεπτομέρεια που...

ΣΟΦΙΑ: (Δυνατά.) Αντρέα! (Πιο σιγά.) Έχει κανένα νόημα τώρα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εσύ τι λες ρε Σοφία; Αυτά τα καθίκια κυκλοφορούν ακόμα εκεί έξω ελεύθερα! Και μπορεί τώρα, αυτήν ακριβώς τη στιγμή που μιλάμε, μια άλλη κοπέλα να...

ΣΟΦΙΑ: (Καλύπτει με τα χέρια της το πρόσωπό της- δυνατά.) Σταμάτα! (Πιο σιγά.) Σταμάτα! Άκου! (Ακουμπά τα χέρια της στα μάγουλα του.) Θυμάσαι για εκείνο το όνειρο με τους λύκους που μου είχες πει ότι έβλεπες μικρός; Ε; Θυμάσαι; Που λίγο πριν ξυπνήσεις καταλάβαινες ότι είναι απλά ένα κακό όνειρο. Μπορούσες να το καταλάβεις όταν τους έβλεπες και δεν σε τρόμαζαν πια. Ένα κακό όνειρο μόνο. Ας πούμε ότι ήταν μόνο αυτό. Απλά ένα κακό όνειρο που τελείωσε και δεν μας τρομάζει

πια.

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της κατεβάζει τα χέρια.)* Σοφία, ξέρουμε καλά ότι δεν ήταν απλά ένα κακό όνειρο. Πρέπει να προσπαθήσεις να θυμηθείς, σε παρακαλώ! Είπες ότι μίλησαν λίγο μεταξύ τους. Σε τι έμοιαζε η γλώσσα τους; Αλβανικά; Ρουμάνικα; Σοφία!

(Η Σοφία σηκώνεται απότομα και απομακρύνεται, ενώ ο Αντρέας την κοιτάζει κι έπειτα κοπανά το χέρι του στο μπράτσο του καναπέ. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 7

Σκηνή θεάτρου

(Ο Αντρέας και ο Μιχάλης καπνίζουν καθισμένοι σ' ένα παγκάκι. Ο Μιχάλης με διαφορετική περιβολή απ' αυτή στη σκηνή 1 και ψεύτικη καράφλα.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ρε μαλάκα, σίγουρα από 'δω θα περάσει αυτός;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου ρε Μπάμπη... Τον έχω σταμπάρει καιρό τώρα. (Βγάζει το κινητό του και το κοιτάζει.) Κάθε μέρα, πέντε η ώρα από 'δω περνάει ο καριόλης.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πέντε η ώρα ε...; Τέτοια ώρα σχολάει απ' το μεροκάματο το πουλάκι μου... Και πού λες να εργάζεται ο κύριος...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρω 'γω...; Ούτε σε φανάρια τον έχω δει, ούτε να πουλάει τίποτα παιχνιδάκια και μαλακίες...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ε, πού ξέρεις... Μπορεί 'ναι 'νταξει ο άνθρωπος και να τον έχουμε παρεξηγήσει... Κάνας γιατρός, δικηγόρος, ε...; (Χαχανίζουν.).

ΜΙΧΑΛΗΣ: Καλό! Πακιστανός δικηγόρος! Να το πούμε στον μεγάλο να τον πάρει για καμιά δίκη να φανούμε και υπεράνω, να πούμε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μαλακία το αστεϊάκι σου...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέι... Πάντως, ρε Μπάμπη, δεν μπορώ να το χωνέψω ότι η αδερφή σου τον γουστάρει αυτόν, ας πούμε...

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Τον αρπάζει απ' τον γιακά.) Ποιον γουστάρει βρε παλιομαλάκα κι εσύ τώρα...; Για να μου σπάσει τ' αρχίδια το κάνει! Βέβαια, αυτή είπε ότι της ρίχτηκε πρώτος, αλλά εγώ δεν τρώω σανό...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Και πώς σκατά της ρίχτηκε αυτός ο βρωμιάρης δηλαδή; Πού βρήκε τ' αρχίδια...;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα ντε... Αυτό της είπα κι εγώ. Και τι γυρνάει και μου λέει...; Υπάρχουν ακόμα άντρες που την πέφτουνε και μόνοι τους και δεν περιμένουν να τους κάνει κόνε η αδερφή τους. Ακου 'δω.. Πολύ αέρα έχει πάρει η μικρή, αλλά θα της τα κόψω 'γώ αυτά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Χαχανίζοντας.) Ακου 'δω ρε φίλε! Και να σου πω ρε Μπάμπη... Δηλαδή,

τώρα ας πούμε, γενικά δε παίζει κάτι με τη Χριστίνα, ε; Θέλω να πω, είναι ελεύθερη...;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ξέρω 'γω... ; Της είπα, τράβα πηδήξου μ' οποιον γουστάρεις. Αλλά, όχι μ' αυτά τα μυγοχέσματα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Α, άρα δεν παίζει κάτι άλλο δηλαδή;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και τι 'μαι 'γω ρε μαλάκα; Κολλητή της;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε φίλε, απλά... Αν μπορείς να της πεις... Ξέρεις, κάτι για μένα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πάλι τα ίδια θα λέμε ρε; Καλά, για προξενήτρα σου μοιάζω ρε πούστη μου;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε συ, δε λέω αυτό... Απλά...

(Εμφανίζεται ένας μετανάστης- Εντίν- και προχωρά προς το μέρος τους. Ο Αντρέας καρφώνει το βλέμμα του πάνω του και σηκώνει την παλάμη του κάνοντας στον Μιχάλη νόημα να σταματήσει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Αυτός δεν είναι ρε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι, ναι! Αυτός είναι!

(Ο Αντρέας κάνει νόημα στον Μιχάλη να σηκωθούν. Προχωρούν και στέκονται μπροστά του.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ει φιλαράκι! Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;

ΕΝΤΙΝ: Τι τέλει;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έχω έρθει με τον κολλητό μου από επαρχία και θέλουμε... ξέρεις, να το γλεντήσουμε λίγο απόψε! Δε μου λες... Μπας και ξέρεις κανένα καλό μπουρδελάκι εδώ γύρω; Ντόπιος φαίνεσαι... Δε μπορεί... θα ξέρεις!

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Ντόπιος φαίνεσαι! Καλό!

ΕΝΤΙΝ: Εγκό ντεν ξέρει, σόρρου.

(Ο Εντίν κάνει να φύγει κι ο Αντρέας του φράζει το δρόμο.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ντεν ξέρει μπουρντελάκι; Κάτσε ρε φίλε... Κι εσύ πού γαμάς δηλαδή, ε;

ΕΝΤΙΝ: Τι τέλει τώρα; Εγκό ντεν ξέρει, εγκό...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εγώ πάντως για πούστρα τον κόβω...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Τον αρπάζει απ' τον γιακά.)* Αυτός πούστρα; Τι λες ρε μαλάκα; Αυτός είναι γαμιάς πρώτης κλάσεως! Έτσι δεν είναι ρε;

ΕΝΤΙΝ: Τι τέλει; Άσε μι ήσυκο! Εγκό ντε ξέρει τίποτα, ντεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Τον πρόχνει πάνω στο παγκάκι.)* Αφού 'σαι γαμιάς ρε, φαίνεσαι! *(Δυνατά.)* Δε κωλώνεις ρε! Γαμάς και δέρνεις εσύ! Γάμησες το μισό Πακιστάν, βαρέθηκες και λες δεν πετάγομαι και στην Ελλάδα να ξεσκίσω 'κάνα μουνάκι κι εκεί!

ΕΝΤΙΝ: *(Δυνατά.)* Άσε μι ήσυκο! Εγκό ντεν σε πειράζει... εγκό ντουλειά μου! Ντεν ξέρει μπουρντελάκι, ντεν ξέρει τέτοιο εγκό!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ντεν ξέρει τέτοιο, ρε μαλακα... Δε σου λέω εγώ ότι 'ναι πούστρα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Τι λέει αυτός αυτός ρε; Πούστρα είσαι;

ΕΝΤΙΝ: Όκι! Άσε μι! Εγκό όκι τέτοιο!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Για πούτσες έχεις βγει στη γύρα ρε; Πες ότι τις βρήκες ρε αρχίδι!

(Ο Μιχάλης κρατάει τον Εντίν κι ο Αντρέας αρχίζει να τον χτυπάει δυνατά. Αμέσως μετά, ο Μιχάλης προσπαθεί να συγκρατήσει τον Αντρέα.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Δυνατά.)* Αντρέα! Αντρέα! Τι κάνεις ρε; Ηρέμησε!

(Ο Μιχάλης σπρώχνει τον Αντρέα.)

ΕΝΤΙΝ: *(Δυνατά.)* Πας καλά ρε; Με χτύπησες!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι κάνεις ρε μαλάκα Αντρέα; Τον χτύπησες στ' αλήθεια!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συ... συγγνώμη. Δεν το ήθελα.

(Η Δέσποινα εμφανίζεται κρατώντας μια κούπα καφέ.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε ρε παιδιά; Τι φωνές είναι αυτές;

ΕΝΤΙΝ: *(Κοιτώντας τον Μιχάλη.)* Θα της το πεις ή να της το πω εγώ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε ρε Μιχάλη;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τίποτα μωρέ... Πάνω στην ένταση της στιγμής, ο Αντρέας ξέφυγε λίγο και...

ΕΝΤΙΝ: *(Δείχνοντας τον Αντρέα.)* Κόντεψε να με σαπίσει στο ξύλο! Αυτό έγινε!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, τι /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη ρε παιδιά... Συγγνώμη. Δεν ξέρω τι μ' έπιασε και...

ΕΝΤΙΝ: Συγγνώμη, αλλά αυτό είναι πολύ αντιεπαγγελματική συμπεριφορά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εντάξει, εντάξει. Ας ηρεμήσουμε λίγο. Κάντε ένα διάλειμμα και /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη παιδιά, εγώ καλύτερα να φύγω.

(Βγάζει την καράφλα και την κοιλιά και παίρνει το παλτό του.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Πού πας πάλι ρε Αντρέα;

(Ο Αντρέας κάνει μερικά βήματα πιο πέρα κι η Δέσποινα τον πλησιάζει.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, αν συμβαίνει κάτι σοβαρό μπορείς να μου το πεις.

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Κάνει μια καθησυχαστική χειρονομία στη Δέσποινα.)* Συγγνώμη παιδιά. Απλά θέλω λίγο να ξελαμπικάρω. Υπόσχομαι ότι από Δευτέρα θα είμαι εδώ κι όλα θα πάνε ρολόι. Σας το υπόσχομαι.

ΕΝΤΙΝ: *(Χαμηλόφωνα στον Μιχάλη.)* Αυτό κάπου το έχω ξανακούσει...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ρε Αντρέα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη και πάλι.

(Φεύγει βιαστικός. Η Δέσποινα τον παρατηρεί αμήχανη κι ο Μιχάλης με τον Εντίν συζητούν χαμηλόφωνα. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 8

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία τρώνε στο τραπέζι. Η Σοφία τον παρατηρεί καθώς είναι σκυμμένος στο πιάτο του.)

ΣΟΦΙΑ: Σου αρέσει το φαγητό;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι;

ΣΟΦΙΑ: Καλό είναι το φαγητό;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ναι, μια χαρά. Δεν ήταν όμως ανάγκη να κουραστείς. Θα μπορούσαμε να παραγγείλουμε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν κουράστηκα καθόλου. Μου αρέσει που ξανάρχισα να μαγειρεύω. Για πες εσύ, πώς πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά. Όλα καλά.

ΣΟΦΙΑ: Δεν το λες με πολύ ενθουσιασμό...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και πώς πρέπει να το πω δηλαδή;

ΣΟΦΙΑ: Μήπως έχεις ακόμα αμφιβολίες για το έργο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Αμφιβολίες; Όχι, καλά πάμε. Εσύ; Όλα καλά στη δουλειά;

ΣΟΦΙΑ: Καλά, ναι. Να σου πω...Αν ξανακανονίσετε κάτι με τα παιδιά, θα έρθω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέι...

(Ο Αντρέας αφήνει απότομα τα μαχαιροπίρουνα και πιάνει το μέτωπο του.)

ΣΟΦΙΑ: Τι έπαθες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τίποτα... Έχω παρατήσει τις πρόβες.

ΣΟΦΙΑ: Γιατι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν.

ΣΟΦΙΑ: Τι εννοείς; Τσακωθήκατε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χτυπά το χέρι του στο τραπέζι.)* Μέχρι τότε θα υποκρινόμαστε πως δε συνέβη τίποτα;

ΣΟΦΙΑ: Σταμάτα Αντρέα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Πιο δυνατά.)* Μέχρι τότε, ε;

ΣΟΦΙΑ: *(Πιο δυνατά.)* Σταμάτα!

(Ο Αντρέας σηκώνεται και προχωρά προς τα έξω.)

ΣΚΗΝΗ 9

Σκηνή θεάτρου

(Ο Μιχάλης, Ο Εντίν και η Δέσποινα συζητούν.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ωραία παιδιά. Αν είμαστε έτοιμοι πάμε να προβάσουμε τη σκηνή του πάρκου, οκεί;

ΕΝΤΙΝ: Οκεί, εγώ είμαι έτοιμος.

(Ο Αντρέας εμφανίζεται ξαφνικά στη σκηνή και τους κοιτά διερευνητικά.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα!

(Οι υπόλοιποι γυρνούν και τον κοιτούν δείχνοντας αμήχανοι.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γεια σας παιδιά. Ήρθα... Γύρισα... Είμαι μέσα.

ΕΝΤΙΝ: Είσαι μέσα... Αυτό ήρθες να μας πεις δηλαδή...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εντίν, ας μην /

ΕΝΤΙΝ: Μετά απ' όλα αυτά, έρχεσαι απλά και μας λες ότι τελικά είσαι μέσα... Αυτό δηλαδή λέγεται επαγγελματισμός...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έχει δίκιο Αντρέα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εντάξει, συγνώμη. Έχετε δίκιο. Η συμπεριφορά μου δεν ήταν καθόλου επαγγελματική τον τελευταίο καιρό. Αλλά, συνέβησαν πράγματα που /

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εντάξει Αντρέα. Δεν χρειάζεται τώρα να...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ωραία, ακούστε... Τώρα είμαι έτοιμος. Σας το υπόσχομαι. Πάμε να το κάνουμε. Θα γίνει όπως πρέπει. Όπως το είχαμε φανταστεί.

(Οι υπόλοιποι κοιτιούνται μεταξύ τους δείχνοντας αμήχανοι.)

ΕΝΤΙΝ: Θα του το πει κανείς σας ή να του το πω εγώ;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι λες ρε Εντίν; Να μου πείτε τι, ρε παιδιά;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Άκου Αντρέα, γνωριζόμαστε χρόνια, είμαστε φίλοι, εγώ και η Δέσποινα ξέρουμε πόσο καλός είσαι και πόση δουλειά είχες ρίξει για αυτό που πάμε να

κάνουμε, αλλά /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι 'ναι αυτά που μου λες τώρα ρε Μιχάλη; Δέσποινα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα συγγνώμη, αλλά... έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, δεν /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι μου λέτε τώρα ρε παιδιά;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αναγκαστήκαμε να σε αντικαταστήσουμε. Κάναμε μερικές τροποποιήσεις στο έργο και ο Εντίν θα πάρει τον ρόλο σου. Ψάχνουμε κι έναν άλλο ηθοποιό για τους ρόλους του μετανάστη. Δυστυχώς, δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς. Οι πρόβες είχαν πάει αρκετά πίσω από τότε που έφυγες και /

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Δυνατά.) Τι μου λέτε τώρα ρε γαμώτο; Σας είπα ότι θέλω μόνο λίγο χρόνο ρε παιδιά! Μόνο αυτό σας είπα!

ΕΝΤΙΝ: Δε γίνονται αυτά φίλε! Ή πάμε να κάνουμε μια σοβαρή δουλειά ή /

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Κάνει να ορμήξει πάνω του και τον συγκρατεί ο Μιχάλης.) Δεν είμαι φίλος σου ρε! Τ' ακούς ρε μαλάκα; Δεν είμαι φίλος σου!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ηρέμησε Αντρέα! Σε παρακαλώ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ποιος το σκέφτηκε αυτό ε; (Δείχνει τον Εντίν.) Αυτός ο πούστης ή όλοι μαζί; Δέσποινα γιατί δε μιλάς;

ΕΝΤΙΝ: Το ποιος φέρεται πούστικα το είδαμε...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εντίν, σε παρακαλώ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πισώπλατα δηλαδή; Έτσι είστε ρε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Θα σου το λέγαμε Αντρέα. Σύντομα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πισώπλατα! (Πιο δυνατά.) Πισώπλατα!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Θα σου το λέγαμε, σήμερα, αύριο, ρε Αντρέα. Μας πρόλαβες.

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Χαχανίζοντας και δείχνοντας τον Εντίν.) Και θα παίξει αυτός δηλαδή τον... Πλάκα έχετε ρε μαλάκες!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, καταλαβαίνω ότι σου ήρθε ξαφνικό, αλλά, τώρα πρέπει να φύγεις. Προσπάθησε να ηρεμήσεις και θα ξανα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Ωστέ έτσι Μιχαλάκη, ε; Μάλιστα... Σ' αρέσουν οι συριακές οι πούτσες τελικά... Καλά το 'χα καταλάβει μωρή παλιοπουστάρη!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, το παρατραβάς!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ή μήπως το 'χετε γυρίσει στην παρτούζα όλοι 'δω μέσα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Τον πιάνει για μια στιγμή απ' τον γιακά κι έπειτα τον σπρώχνει.)* Αντρέα! Μην το γαμάς! Μην το γαμάς τελείως! Ήσουν φάντασμα ρε! Το καταλαβαίνεις; Τρεις γαμημένες βδομάδες τώρα είσαι φάντασμα! Πατάς όποτε σου καπνίσει, δεν δίνεις λογαριασμό σε κανέναν... Μας έχεις όλους γραμμένους στα... Γαμώτο σου! Τι έπρεπε να κάνουμε δηλαδή...;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δεν μιλιόσουν ρε Αντρέα... Αν συνέβη κάτι... Αν είχες κάποιο πρόβλημα, γιατί δεν μας /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν έχετε ιδέα ρε! Ιδέα δεν έχετε εσείς...

ΕΝΤΙΝ: Συγγνώμη, αλλά μήπως το παρατραβάμε λίγο; Εδώ δεν είναι group therapy...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Αρχίζει να χασκογελάει.)* Ένας Σύριος *(Δείχνει τον Εντίν.)* κι ένας πούστης... *(Δείχνει τον Μιχάλη.)*

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, καλύτερα να φύγεις!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και ένα φίδι κολοβό *(Δείχνει την Δέσποινα.)* που μου το 'παιζε και φιλενάδα...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εσύ το σκέφτηκες ε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Λυπάμαι πραγματικά αλλά οι πρόβες είχαν πάει πολύ πίσω και δεν θα προλαβαίναμε να /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν μπόρεσες να το χωνέψεις ποτέ ότι δεν σε γουστάρω, έτσι; *(Την πλησιάζει απειλητικά και ο Μιχάλης πηγαίνει προς το μέρος τους.)* Εκατό φορές να είχα να διαλέξω, εκείνη θα διάλεγα ρε! Το κατάλαβες; Κι ο ρόλος δικός της θα ήτανε αν δεν τα 'χε παρατήσει! Ούτε το μισό της ταλέντο δεν έχεις ρε! Το κατάλαβες;

(Η Δέσποινα σκύβει το κεφάλι δείχνοντας έτοιμη να κλάψει κι ο Μιχάλης δείχνει στον Αντρέα την έξοδο.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Δυνατά.)* Αντρέα είναι ώρα να φύγεις!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χασκογελάει για λίγο και σταματάει απότομα.)* Λύκοι! *(Πιο δυνατά.)*
Λύκοι! Λυκοφωλιά!

(Φεύγει βιαστικά. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 10

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία κάθονται στον καναπέ και χαζεύουν τηλεόραση.).

ΣΟΦΙΑ: Αύριο είναι η προεμιέρα, ε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και λοιπόν;

ΣΟΦΙΑ: Τίποτα, έτσι ρωτάω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Άμα θες να πας, πήγαινε. Δεν πρόκειται να σ' εμποδίσω.

ΣΟΦΙΑ: Μήπως πρέπει να το ξανασκεφτείς λίγο; Τόσα χρόνια είστε φίλοι με τον Μιχάλη και τη Δέσποινα. Δεν είναι κρίμα να /

ΑΝΤΡΕΑΣ: Αν θες να τους κάνεις παρέα, κάντους. Η Δέσποινα, ιδιαίτερα, σου 'χει μεγάλη αδυναμία ξέρεις...

ΣΟΦΙΑ: Αν προσπαθούσες λίγο να τους καταλάβεις...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μία φορά να πάρεις τη θέση μου, γαμώ το στανιό μου! Μία φορά!

ΣΟΦΙΑ: Ε, τώρα γίνεσαι παράλογος...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ακόμα και τότε ρε γαμώτη... Ακόμα και τότε πήγες να με κατηγορήσεις πως έγινε ό,τι έγινε επειδή δεν ήρθα να σε πάρω!

ΣΟΦΙΑ: Τώρα λες βλακείες και το ξέρεις.

(Ο Αντρέας αρπάζει νευρικά το τηλεκοντρόλ και κάνει ζάπινγκ. Το αφήνει σε ένα δελτίο ειδήσεων.).

ΣΟΦΙΑ: Γιατί το γύρισες; Το έβλεπα αυτό!

(Το ρεπορτάζ περιγράφει μια κλοπή τροφίμων από μια ομάδα Σύριων προσφύγων.).

ΣΟΦΙΑ: Αντρέα, γύρνα το στο σήριαλ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε χόρτασες να βλέπεις σαχλαμάρες; Ας δούμε επιτέλους και κάτι ενδιαφέρον!

ΣΟΦΙΑ: Αντρέα, σε παρακαλώ γύρνα το!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Την πιάνει απ' τα μπράτσα κι αρχίζει να την ταρακουνάει.)* Δεν μου λες... Μήπως ήταν Σύριοι;

ΣΟΦΙΑ: Παράτα με ήσυχη! Δεν είσαι καθόλου καλά!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ε; Λέγε ρε! Τι σκατά ήτανε; Τι φοβάσαι; Σύριοι δεν ήταν τελικά, ε; Γιατί δεν μου το 'πες απ' την αρχή; Σε ρωτάω!

ΣΟΦΙΑ: Παράτα με ήσυχη! Σε παρακαλώ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε μου λες... Μήπως τελικά... Λέω, μήπως... δεν ήταν και τόσο κακό όνειρο, ε;

ΣΟΦΙΑ: Τι λες ρε Αντρέα; Καταλαβαίνεις τι λες; Είσαι καθόλου καλά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Παίρνει κοροϊδευτική γκριμάτσα.)* Ας προσποιηθούμε ότι ήταν μόνο ένα κακό όνειρο κι ας το ξεχάσουμε.... Μήπως τελικά δεν ήταν και τόσο κακό όνειρο; Αυτό λέω!

ΣΟΦΙΑ: Με αηδιάζεις!

(Η Σοφία τραβιέται απότομα και φεύγει βιαστικά. Ο Αντρέας καλύπτει το πρόσωπο του με τις παλάμες του κι έπειτα πετάγεται πάνω κι αρχίζει να κλωτσάει τον καναπέ ουρλιάζοντας.)

ΣΚΗΝΗ 11

Σκηνή θεάτρου

(Ο Εντίν και ο Μιχάλης καπνίζουν καθισμένοι σ' ένα παγκάκι.).

ΕΝΤΙΝ: Ρε μαλάκα, σίγουρα από 'δω θα περάσει αυτός;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου πω ρε Μπάμπη... Τον έχω σταμπάρει καιρό τώρα. (Βγάζει το κινητό του και το κοιτάζει.) Κάθε μέρα, πέντε η ώρα από 'δω περνάει.

ΕΝΤΙΝ: Πέντε η ώρα ε...; Τέτοια ώρα σχολάει απ' το μεροκάματο το πουλάκι μου... Και πού λες να εργάζεται ο κύριος...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρω 'γω...; Ούτε σε φανάρια τον έχω δει, ούτε να πουλάει τίποτα παιχνιδάκια και μαλακίες...

ΕΝΤΙΝ: Ε, πού ξέρεις... Μπορεί 'ναι 'νταξει ο άνθρωπος και να τον έχουμε παρεξηγήσει... Κάνας γιατρός, δικηγόρος, ε...;

(Χαχανίζουν.).

ΜΙΧΑΛΗΣ: Καλό! Πακιστανός δικηγόρος! Να το πούμε στον μεγάλο να τον πάρει για καμιά δίκη να φανούμε και υπεράνω, να πούμε!

ΕΝΤΙΝ: Μαλακία το αστεϊάκι σου...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέυ... Πάντως, ρε Μπάμπη, δεν μπορώ να το χωνέψω ότι η αδερφή σου τον γουστάρει αυτόν, ας πούμε...

ΕΝΤΙΝ: (Τον αρπάζει απ' τον γιακά.) Ποιον γουστάρει βρε παλιομαλάκα κι εσύ τώρα... Για να μου σπάσει τ' αρχίδια το κάνει! Βέβαια, αυτή είπε ότι της ρίχτηκε πρώτος, αλλά εγώ δεν τρώω σανό.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Και πώς σκατά της ρίχτηκε ρίχτηκε αυτός ο βρωμιάρης; Καλά που βρήκε τ' αρχίδια...;

ΕΝΤΙΝ: Έλα ντε... Αυτό της είπα κι εγώ. Και τι γυρνάει και μου λέει...; Υπάρχουν ακόμα άντρες που την πέφτουνε και μόνοι τους και δεν περιμένουν να τους κάνει κονέ η αδερφή τους.. Άκου 'δω.., Πολύ αέρα έχει πάρει η μικρή, αλλά θα της τα κόψω εγώ αυτά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Άκου 'δω ρε φίλε! Και να σου πω ρε Μπάμπη... Δηλαδή, τώρα ας πούμε, γενικά δε παίζει κάτι με τη Χριστίνα, ε; Θέλω να πω, είναι ελεύθερη...;

ΕΝΤΙΝ: Ξέρω 'γω... ; Της είπα, τράβα πηδήξου μ' οποιον γουστάρεις. Αλλά, όχι μ' αυτά τα μυγοχέσματα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Α, άρα δεν παίζει κάτι άλλο δηλαδή;

ΕΝΤΙΝ: Και τι 'μαι 'γω ρε μαλάκα; Κολλητή της;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε φίλε, απλά... Αν μπορείς να της πεις... Ξέρεις, κάτι για μένα...

ΕΝΤΙΝ: Πάλι τα ίδια θα λέμε ρε; Καλά, για προξενήτρα σου μοιάζω ρε πούστη μου;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε συ, δε λέω αυτό... Απλά...

(Εμφανίζεται ένας ηθοποιός ντυμένος μετανάστης και προχωρά προς το μέρος τους. Ο Εντίν καρφώνει το βλέμμα του πάνω του και σηκώνει την παλάμη του κάνοντας στον Μιχάλη νόημα να σταματήσει.)

ΕΝΤΙΝ: Αυτός δεν είναι ρε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι, ναι! Αυτός είναι!

(Ο Εντίν κάνει νόημα στον Μιχάλη να σηκωθούν. Προχωρούν και στέκονται μπροστά του. Ο Αντρέας τότε ορμάει ξαφνικά πάνω στη σκηνή κι οι άλλοι τον κοιτούν έκπληκτοι.)

ΦΩΝΗ 1 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ποιος είναι πάλι αυτός;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λύκοι! Αυτό είστε ρε! Λύκοι!

(Ο Αντρέας ορμάει πάνω στον Εντίν κι αρχίζει να τον χτυπάει. Ο Μιχάλης με τον άλλον προσπαθούν να τον συγκρατήσουν.)

ΦΩΝΗ 2 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Στυλ χάπενινγκ είναι αυτό τώρα;

ΦΩΝΗ 3 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Καλά του κάνει πάντως! Ξύλο χρειάζονται αυτοί!

ΦΩΝΗ 4 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ναι, μας έσπασε τα νεύρα το φασιστόμουτρο!

ΦΩΝΗ 5 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ρε παιδιά, τι κάνουν αυτοί; Πραγματικό ξύλο παίζουν;

(Ο Μιχάλης με τον Εντίν και τον άλλον προσπαθούν να απωθήσουν εκτός σκηνής τον Αντρέα. Αυτός, όπως είναι γονατιστός, αρχίζει να γρυλίζει σαν λύκος κοιτώντας τους θεατές.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λύκοι! Λύκοι! Έρχονται λύκοι ρε! Από Αφρική, από Ασία, λύκοι από παντού! Ξυπνάτε ρε! Ζωντανούς θα σας φάνε ρε!

ΦΩΝΗ 6 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Αυτό τώρα είναι στο έργο;

ΦΩΝΗ 7 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ποιο έργο μωρέ; Δε βλέπεις; Ο άνθρωπος είναι τρελός!

ΦΩΝΗ 8 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: (Φωνάζοντας.) Βγάλτε τον έξω!

(Ο Μιχάλης, ο Εντίν κι ο άλλος βγάζουν έξω τον Αντρέα. Η Δέσποινα μπαίνει διστακτικά στη σκηνή κοιτώντας αμήχανα το κοινό.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εεε... σας... ζητάμε ειλικρινά συγγνώμη. Δεν... δεν ήμασταν προετοιμασμένοι για αυτό που έγινε. Θα σας παρακαλούσαμε, αν... αν έχετε την καλοσύνη, να κάνετε υπομονή να... για να... κάνουμε ένα πεντάλεπτο διάλειμμα. Ευχαριστώ!

(Φεύγει βιαστικά απ' τη σκηνή. Τα φώτα σβήνουν.).

ΤΕΛΟΣ